

CORONA ONDERZOEKSCOMMISSIE - DEEL 20 | DOOR JOCHEN MITSCHKA

Posted on 11. Dezember 2020

Belediging van royalty's of noodzakelijk proces?

Een standpunt van Jochen Mitschka.

Tijdens de vergadering van het Corona-comité nr. 7 "Do masks protect or harm?", die tijdelijk werd geblokkeerd door YouTube, werd voor het eerst melding gemaakt van de situatie in verschillende landen (1). Vervolgens werden de feiten speciaal voor Duitsland verzameld. Hier is het tweede deel van de samenvatting van deze hoorzitting.

Dr. Wodarg legde de connecties uit tussen overreactie van het immuunsysteem, wat kan leiden tot ziekte, en medicijnen. Mensen die bijvoorbeeld vanwege een chronische ziekte permanent cortison moeten innemen, zijn bijzonder gevoelig voor aanvallen omdat het immuunsysteem niet normaal kan reageren.

Het zou algemeen bekend zijn dat er mensen zouden zijn die dit soort schade zouden lijden omdat ze een geschiedenis van blootstelling hebben. Er zijn veel studies over griep in het bijzonder. En het onderzoek dat nu zou worden gefinancierd op corona, dat naar verluidt plotseling schade aan organen zou aantonen, zou slechts een herhaling zijn van eerder onderzoek naar andere oorzaken. Het hangt altijd af van waar je kijkt, je zou daar iets vinden.

In het verleden, als je op zoek was naar griep, zou je dezelfde microtrombi vinden, hetzelfde orgaan verandert. Net als bij corona zou dit geen direct gevolg zijn van de virusschade, maar een gevolg van de foutieve reactie van het immuunsysteem bij blootstelling aan een virusinfectie.

Dr. Hoffmann noemde een metastudie die als gevolg daarvan het idee verspreidde dat het dragen van maskers in ziekenhuizen de dragers zou beschermen. Dr. Wodarg begon zijn reactie door erop te wijzen dat artsen en verpleegkundigen die besmettelijk waren, uit de buurt van patiënten moeten worden gehouden, omdat het masker de patiënten in geen geval voldoende zou beschermen. Vervolgens besprak hij de bescherming van het ziekenhuispersoneel door middel van maskers, waarbij hij herhaalde dat het personeel niet alleen zou worden opgeleid, maar ook speciale medische maskers zou gebruiken, die niet vereist waren door de maskeringsvereiste.

Mevrouw Fischer sprak over de ontwikkeling van verplichte maskers in de publieke perceptie. Zoals in het begin al werd gezegd was het nutteloos, maar toen werd het masker ineens verspreid als noodzakelijke bescherming. Vervolgens vroeg ze Dr. Wodarg naar de tegenstrijdige "experimenten" met maskers die op televisie werden getoond en die om de paar weken tot een diametraal tegenovergesteld resultaat hadden geleid.

Dr. Wodarg legde toen uit dat in een metro met 100 mensen in de winter ongeveer 10 mensen besmettelijk kunnen zijn. Maar als ze zich niet inspannen en niet normaal door de neus werken, verspreiden ze de infectie niet ver. Infectie zou ook altijd een kwestie zijn van de hoeveelheid ziektekiemen. Het wordt riskant met niezen en hoesten. Als je weet dat je moet knabbelen en hoesten, moet je zeker massa's mensen vermijden, in welk geval solidariteit en verantwoordelijkheid echt nodig zouden zijn.

Als werkgevers dergelijke mensen dwingen om te komen werken, of de staat dwingt mensen om deze vervoermiddelen te gebruiken om naar de dokter te gaan, dan hebben ze ook een verantwoordelijkheid, zijn ze niet solidair en zijn ze onverantwoordelijk.

Alle experimenten met maskers zijn afhankelijk van hoe het masker past en wat voor soort masker het is. De wetenschappelijke verduidelijking van het gebruik van een masker is daarom moeilijk. Wat duidelijk is, is welke maskers welke stofdeeltjes van welke grootte doorlaten of niet. Dit is ook de basis voor de indeling. De normale mond- en neusbescherming heeft geen classificatie. Het zou net zo goed zijn als je elleboog voor je mond houden als je niest of hoest. Aangezien de virussen in het ellebooggebied snel opdrogen en gedeactiveerd worden, zou dit zelfs beter zijn dan knabbelen of hoesten in het MSN dat vochtig blijft.

De arbeidsgeneeskunde maakt zich al lang zorgen over de bescherming van de longen. Er is veel kennis over de bescherming die maskers bieden tegen ziektekiemen en stof. En deze kennis zou in het begin zijn gebruikt toen er werd gezegd "maskers helpen niet". Drosten had het gezegd, de WHO had het gezegd en het Robert Koch Instituut had het gezegd. De uitgebreide bekende literatuur hierover was duidelijk.

Plotseling, in juni, zou de WHO één enkel document als reden hebben genomen om het tegenovergestelde

te zeggen. En dat zou volkomen onbegrijpelijk zijn geweest. Generalisaties zouden in het werk zijn verzameld. En, na het advies van Wodarg, zouden de geraadpleegde documenten mogelijk "falen" in een herziening.

Alles wijst erop dat er een poging zou worden gedaan om de wetenschappelijke bevindingen te "vervormen" om de politieke maatregelen te rechtvaardigen. Alles wat de longspecialisten de afgelopen jaren uitgebreid hebben onderzocht met betrekking tot maskers wordt door velen ineens "overboord gegooid". En dat zou onverantwoordelijk zijn.

Dr. Hoffmann stelde dat er landen zijn waar de maskers tijdens het griepseizoen cultureel worden geaccepteerd, zoals Japan en Korea. Daar zouden ze erachter zijn gekomen dat het masker zelf geen verschil zou maken, maar dat mensen die het masker droegen nog steeds minder vaak ziek werden door griepvirussen. De reden die wordt gegeven is dat het masker hen hygiënischer zou hebben gemaakt en velen zouden zijn gevaccineerd.

Dr. Wodarg antwoordde dat er hier veel dingen bij elkaar worden gegooid. Een virus zou nooit alleen komen. In de tijd dat er coronavirussen op komst waren, zou er ook het influenza A-virus zijn. Ze veroorzaken dezelfde ziektesymptomen. Een tijd lang keek men alleen naar de griep omdat er een vaccinatie tegen was die elk jaar vernieuwd moest worden, nu kijkt men alleen nog maar naar Corona. Maar de griep bestaat nog steeds. De focus op Corona zou absurd zijn. De hele discussie lijkt irrationeel. En als je het over Japan hebt, kijk dan naar de manier waarop mensen in de metro in Tokio worden geperst. Ze worden net zo strak getransporteerd als in een blikje sardines, waar geen enkel masker infecties kan voorkomen.

Natuurlijk kunt u de besmetting met het influenzavirus voorkomen door middel van vaccinatie. Maar dan zouden de andere virussen meer kans hebben om zich te vermenigvuldigen. Vaccinaties tegen individuele virussen betekende niet dat er minder luchtwegaandoeningen zouden zijn.

In Leipzig in een kliniek en polikliniek voor kinder- en jeugdgeneeskunde, meldde Wodarg dat er nu een onderzoek was uitgevoerd. Het ging over het besmettingsgevaar in scholen. De acute infectie zou nul zijn

geweest. Van de 2338 bloedonderzoeken naar antilichamen zouden er slechts 14 positief zijn geweest, wat niet betekent dat deze 14 ernstig ziek waren of virussen hadden verspreid.

Antilichamen verdwijnen na verloop van tijd, omdat ze een soort "onmiddellijke hulp" zouden zijn. Tegelijkertijd zouden echter ook T-lymfocyten op de hoogte worden gebracht van deze infectie. En er zou een cellulaire verdediging zijn via de T-lymfocyten. Als ze niet meer nodig zijn, trekken ze zich terug. Ze liggen dan als getrainde verdedigingssoldaten op de loer in de eigen kazerne tot de volgende missie. Ze zijn gespecialiseerd in specifieke aanvallers.

80% van de mensen zou T-lymfocyten hebben getraind om zich te verdedigen tegen coronavirussen. Een nieuwe studie uit Tübingen zou dat hebben bewezen. Maar dat de T-lymfocyten alleen actief zouden worden bij een ernstigere infectie. Het merendeel van de infecties, zoals de "snotneuzen" op school, zou al worden opgeruimd in de bovenste luchtwegen, en dit zou worden bereikt door lokale verdedigingsreacties. Zelfs de slijmvliescellen zelf hebben hun eigen chemische afweer.

De mens zou een volledig gegradeerd verdedigingssysteem hebben, dat afhankelijk van de ernst van de aanval zou worden opgeroepen. Hoe beter een immuunsysteem wordt getraind, hoe makkelijker het kan omgaan met een aanval.

Met de leeftijd, echter, verliezen de cellen het geheugen van de immunisatie, wordt men gedeeltelijk "immuun-dement". Dit leidt natuurlijk tot een hoger risico. Maar het zou niet het geval zijn met alle oude mensen. Oude mensen, die elk jaar met hun kleinkinderen zouden ravotten, zouden in opleiding blijven. Maar mensen die ergens lang geïsoleerd zijn geweest, die niets met kinderen te maken hebben gehad, en dan plotseling blootgesteld worden, of verzwakt worden door medicatie, lopen van nature gevaar.

Wodarg legde vervolgens de functie van de thymusklier uit, die bij kinderen het immuunsysteem achter het borstbeen opbouwt en daarbij afbreekt. Deze klier zou een soort school voor T-lymfocyten zijn. De T komt van de naam van de klier. Daarom zijn kinderen, wanneer ze klein zijn, speciaal toegerust om hun immuunsysteem op te bouwen en te trainen.

"Als we nu vervormen en buigen wat normaal is voor kinderen en hen deze opleiding, deze kans op ervaring ontnemen, weet niemand wat er van komt." Dat zou onverantwoordelijk zijn, zeker als je de studie in Leipzig ziet, waaruit blijkt dat de kinderen niet eens echt ziek zouden zijn van Covid-19. Covid-19 zou niet relevant zijn voor kinderen. "En ook niet bij de leraren!" Omdat leraren altijd blootgesteld zouden worden aan kinderen.

De angst voor lerarenorganisaties zou hysterie zijn, die een enorme onwetendheid zou tonen, en volkomen ongegrond. En hij zou er persoonlijk teleurgesteld over zijn, want hij zou zelf ooit een officier van volksgezondheid zijn geweest die het zijn zaak zou zijn geweest om ervoor te zorgen dat zowel leraren als opvoeders meer te weten komen over kinderziekten. De opvoeders aan de pedagogische universiteiten zouden veel kennis hebben over infectieziekten bij kinderen, maar de docenten niet. Vervolgens introduceerde hij gezondheidsvoorlichting voor docenten aan de universiteit in Flensburg.

Dr. Wodarg legde uit dat hij van mening was dat het gedisciplineerd dragen van medische infectiebeschermingsmaskers, zoals gebruikelijk is bij ziekenhuispersoneel voor de veiligheid op het werk, niet mogelijk zou zijn bij kinderen. "Als ze razend zijn en denken dat andere dingen belangrijk zijn, zullen ze niet de hele tijd op de juiste pasvorm van het masker letten". Dr. Hoffmann bevestigde dat er een studie uit Japan was die precies dat onderzocht en gevonden heeft.

Dr. Wodarg zei dat hij ooit hygiënisten had onderzocht bij de Medical Association. Als ze zoiets hadden voorgesteld, d.w.z. het masker uit hun broekzakken trekken en het weer terugplaatsen, zouden ze het onderzoek hebben gefaald.

Mevrouw Fischer legde uit dat het was opgevallen dat de kinderen zich op weg naar school zouden mengen en zich normaal zouden gedragen, en dat ze pas op het moment dat ze naar school gingen plotseling "gedisciplineerd" zouden zijn. Ze vroeg wiens bescherming eigenlijk op het spel stond.

Dr. Wodarg legde uit welke veiligheidsmaatregelen hij moest nemen in zijn werk met hemorragische koorts, met ruimtepakken en overdruk om een virale infectie te voorkomen. Maar deze virussen zijn niet te vergelijken met coronavirussen. Als men zich theoretisch volledig wil beschermen tegen coronavirussen,

zou men heel andere faciliteiten nodig hebben dan die welke momenteel in gebruik zijn.

Je kunt mensen niet zomaar in quarantaine plaatsen zonder voor ze te zorgen. "En je kunt niet zomaar een gezondheidswerker binnen laten komen om te zien of ze nog steeds besmettelijk zijn." Dat zou de taak van een dokter zijn. Maar daar zouden we niet genoeg personeel voor hebben.

Na een korte pauze werd Dr. Hans-Joachim Maaz geïnterviewd.

Dr. Hans-Joachim Maaz

De geïnterviewde is psycholoog en psychiater, was jarenlang hoofddarts en bevestigde in het begin dat er drie dimensies waren, de fysieke medische, de psychologische, de psychologische en een sociale. De psychische dimensie zou in wezen verband houden met angst. Het masker zou een symbool van angst en dreiging zijn. "Met het masker, zet de mens zichzelf onder constante stress". Dat zou gevolgen hebben. Men zou geremd, geïntimideerd zijn.

Er zijn drie soorten mensen. Het eerste type zou het masker willen opzetten omdat hij gelooft dat er een quasi-magische mystieke bescherming zou zijn, of dat hij gehoorzaam is en daarom bevelen opvolgt en daarvoor beloond wordt. Deze mensen voelen zich dus waardevol en goed. Ze vallen dan ook graag heel gewelddadig anderen aan die geen masker dragen. "Jij bent de vijand." Daarom is er een duidelijk effect op de sociale relaties... Door de maskerplicht is de samenleving verdeeld, wat afleidt van alle andere externe en interne conflicten van de samenleving.

Interne problemen worden op het masker geprojecteerd. Het dragen van een masker is niet langer alleen een kwestie van het beheersen van de angst voor infecties, maar het gevaar bestaat dat men via het projectiepad van het masker wordt afgeleid van andere innerlijke angsten.

Onder de mensen die bijzonder fel protesteren tegen het dragen van maskers, zou men kunnen zeggen dat ook zij een innerlijke zielsverwantschap ervaren, en dat zij het naar buiten toe projecteren, d.w.z. naar buiten toe projecteren, via het verzet tegen het masker.

"Het masker als opgelegd symbool draagt er sterk toe bij dat mensen kunnen projecteren. Eens de hoop op

redding en bescherming, en de anderen, als uitdrukking, nu kunnen ze eindelijk protesteren en boos zijn. zijn dus in principe afgeleid van echte conflicten in hun leven, maar ook in de samenleving."

Er zou een derde groep mensen zijn die proberen rationeel te zijn, rationeel over waarde. Ze kunnen concluderen dat het masker gevaarlijk is omdat het een angstprojectie maakt. Ze worden dan onder stress gezet omdat ze zich machteloos voelen om er iets aan te doen.

De mensen die het masker graag dragen en het heftig verdedigen zijn onzeker, blij dat ze eindelijk weer mogen gehoorzamen omdat het masker al hun andere zorgen of angsten met zich meebrengt. De andere groep, die zijn eigen wrok, woede, ontevredenheid over het leven op het masker projecteert, heeft eindelijk een object waarop ze kunnen reageren. En de derde groep, die rationeel verklaart dat het masker onzinnig is, maar er niets aan kan doen, wordt in een staat van chronische stress gebracht.

Mevrouw Fischer herinnerde het publiek eraan dat de angst die uit de foto's in Italië is ontstaan, nu natuurlijk in het masker zichtbaar is. Het gevolg is dat het geheugen van iedereen die het masker ziet, deze beelden echter altijd zal herinneren.

Dr. Maaz bevestigde dat dit zou leiden tot een constante reactivering van psychologische trauma's. "Met het masker wordt een bedreiging permanent gesignaleerd." Het zou te vrezen zijn dat de maatschappij over een langere periode aanzienlijke problemen zou hebben met het feit dat veel van haar latente angsten, die niets met Corona te maken hebben, wel geactiveerd maar niet gerealiseerd zouden worden bij mensen, dat wil zeggen niet geanalyseerd, begrepen en overwonnen. Alles wat was gedeponereerd of gecompenseerd zou nu weer worden gewekt, geactiveerd door het masker, maar zonder dat de mensen het merkten. Er zou een aanzienlijke toename zijn van het aantal mensen dat therapie nodig heeft. Maar het lijkt erop dat deze therapie niet kan worden verstrekt.

Vervolgens maakte de commissie bezwaar tegen het feit dat die mensen tussen de fronten gevangen zouden zitten die het masker om gezondheidsredenen niet konden dragen.

Dr. Maaz legde uit dat dit precies is wat hij aan het observeren was. En het zou dan nog erger worden met de kwestie van de vaccinatie. Dit zou de verdeling van de samenleving verder vergroten. "Dit zijn de

mechanismen van verdeeldheid waaraan niemand kan ontsnappen." En dan zou er sprake zijn van vijandigheid tussen groepen in de samenleving, en dat zou zeer bedreigend zijn. De stemmen zouden al gehoord worden. Degene die geen maskers wilde dragen, en dan degene die niet gevaccineerd wilde worden, zou alle schuld op zich laten nemen.

Hij zou extreem moeilijk zijn om dergelijke splitsingsmechanismen te behandelen, en als psycholoog of psychiater zou men moeten proberen om niet te wanhopen. Grote hoeveelheden oude trauma's zouden in de samenleving worden geactiveerd, maar ze zouden geen oplossing vinden omdat de mensen zich er niet van bewust zouden zijn. En dit zou nog lang effect hebben, zelfs nadat de maskerdienst misschien ooit is afgelopen.

Dr. Wodarg vroeg of het masker niet ook de voorbereiding hierop kon zijn, zodat we, om het masker te vermijden, akkoord gaan met dingen waar we anders nooit akkoord mee zouden gaan. Of het nu gaat om het geven van persoonlijke gegevens of om de vaccinatie.

Dr. Maaz heeft bevestigd dat er hier een groot gevaar is. Sociaal gezien is het masker in de eerste plaats een symbool van onderwerping. De Gessler hoed van de Zwitsers, bij wijze van spreken. De onzekerheid die erdoor zou worden opgewekt en geactiveerd, zou ertoe bijdragen dat mensen elke mogelijke redding willen. En daarom is het te vrezen dat veel mensen hun toevlucht zouden nemen tot de vaccinatie-illusie.

Daarom kunnen maatregelen als het verplichte masker niet alleen leiden tot zelfbeschadigend gedrag, maar ook tot sociaal destructief gedrag. Dit kan nu al worden waargenomen, bijvoorbeeld door de toename van het aantal aangiften. Vijandigheid zou ontstaan, die tot crimineel gedrag zou kunnen leiden.

De commissie legde vervolgens voorbeelden uit van brieven die nu al een sociaal desintegrerend effect hebben. Dr. Maaz maakte bezwaar tegen het feit dat hij zijn hele professionele leven had besteed aan het bestuderen van de psychodynamica van de volgeling en de medeplichtige. En nu al is er een escalatie van angst en haat op de afzonderlijke verantwoordelijkheidsgebieden. En deze agressie zou vaak veel verder gaan dan wat eigenlijk "van bovenaf" wordt voorgeschreven. Dit zou leiden tot autoritaire en totalitaire omstandigheden die door een meerderheid zouden worden aanvaard.

De volgelingen, die zichzelf zien als het succesvolle en het goede, beseffen niet meer dat ze een groot potentieel voor haat hebben in de vervolging van degenen die er anders over denken. Hun innerlijk emotionele problemen worden geprojecteerd op het gedrag van de volgelingen en ze voelen zich bijzonder goed. Maar hun onopgeloste emotionele problemen worden alleen maar afgeleid. De volgeling heeft vijanden nodig om zich goed te voelen.

Dr. Maaz bevestigde toen desgevraagd dat veel mensen in het Oosten dezelfde mechanismen herkennen die ze in de DDR hadden waargenomen, en velen voelen zich nog slechter dan daar, omdat het de indruk zou wekken dat er democratische omstandigheden in een rechtsstaat bestaan. En in het Oosten zou datgene wat zich toen had ontwikkeld, weer worden gecultiveerd: de twee gezichten. Het officiële gezicht en het privé-gezicht.

Dr. Wodarg wees erop dat er pogingen worden gedaan om angst als een permanente toestand te vestigen, bijvoorbeeld wanneer een hoofd van een artsenvereniging zegt dat we niet meer over een tweede golf moeten praten, maar over een permanente golf. Het is duidelijk dat er een poging wordt gedaan om het angstbevorderende beleid verder te gebruiken om politieke doelstellingen door te drukken.

Dr. Maaz zei dat er twee zaken zijn die goed te verklaren zijn waarom de politieke elite en de media zich zo gedragen. Er moesten beslissingen worden genomen, toen bleek dat ze overdreven waren, en nu begint er een narcistisch probleem te ontstaan. Mensen met een narcistische stoornis vinden het moeilijk om fouten toe te geven. Dit mechanisme kan worden verklaard door de mensen die politiek en in de media aan de macht zijn.

Dan zou er een massapsychologisch mechanisme zijn. Er is een grote neiging om een volgeling te zijn. En het is absurd wat voor excessen de laster van andersdenkenden veronderstelt. Maar dit mechanisme kan ook worden uitgelegd.

Er zou een derde mechanisme zijn. Dit is het verlengstuk van deze ontwikkeling. "Zijn de mensen die ons leiden echt zo ziek, zijn de massa's weer zo ziek, zoals we in Duitsland al tientallen keren hebben gezien?" Hij zou dit moeilijk kunnen accepteren, ook al heeft hij veel ervaring als psychiater en psychoanalyticus. En

hij hoopt bijna dat het Corona-comité misschien kan onthullen dat er toch een groots plan is dat op deze manier moet worden uitgevoerd. Met andere woorden, dat met behulp van angst en paniek iets zal worden gerealiseerd in de schaduw van intimidatie dat een grote impact zal hebben op ons hele leven.

"Om aan te nemen dat de machtigen en een groot deel van de massa's zo zwaar gestoord zijn dat deze processen zo (...) haatdragend zijn, is mogelijk, maar moeilijk te verdragen."

Dr. Maaz citeerde toen de voormalige grondwettelijke rechter de Fabio en zei: "Als ik een staatsgreep plande, zou ik een pandemie verzinnen." Als er een politieke agenda zou zijn, zou dit de meest verfijnde manier zijn om mensen nu bang te maken. Het zou zorgen voor gehoorzaamheid. Het argument ontmoet oerangst. De verplichting om maskers te dragen bestendigt dit.

Dr. Wodarg stelde dat tussen de patiënten en de wetenschap de artsen zouden staan, die zouden moeten bemiddelen. Men zou ze vertrouwen. Maar hij vroeg zich af waar de dokters in deze situatie zouden zijn. Ze zouden bijna alles weten wat hij weet. Je kunt erover lezen in de literatuur. Maar ze zijn stil. "Waarom doen ze dit?" Welke reden zou er kunnen zijn voor artsen om alles te vergeten... In ziekenhuizen begrijpt hij dat het winstoogmerk cruciaal is.

Dr. Maaz legde uit dat artsen niet beter of slechter zijn dan een mens. Je overdrijft de hoop voor dit beroep. Ze zouden niet soevereiner zijn dan enig ander mens. De situatie zou snel verslechteren als de artsen gedwongen zouden worden te vaccineren. Of als artsen hun praktijk niet mogen voortzetten tenzij ze gevaccineerd zijn.

Dr. Wodarg legde uit dat het vaccinatie zou worden genoemd, maar dat het eigenlijk een genetische modificatie van de mens zou zijn. Geen enkele dokter had ooit zoiets gezien. Geen enkele dokter zou zoiets weten. Als hij dit met zichzelf laat gebeuren, zou hij heel dapper moeten zijn.

Wanneer een vaccin met veel bijwerkingen, dat gevaarlijk was, werd aangeboden in het Mexicaanse griepschandaal, zouden de artsen hun patiënten daartegen hebben geadviseerd en hen zo hebben beschermd tegen een golf van bijwerkingen, net als in andere landen. Gelukkig werden in Duitsland slechts vier miljoen mensen gevaccineerd, in plaats van vijftig miljoen zoals gepland. Hij hoopt dat de artsen nu

eindelijk in opstand komen, op zijn laatst als het gaat om genetische modificatie.

In de volgende discussie herhaalde hij wat in de vorige is beschreven, namelijk het belang van gezichtsuitdrukkingen en lichaamstaal, die door het masker worden gehinderd, en dr.

Dr. Hoffmann wees er vervolgens nogmaals op hoe vaak de politiek in Duitsland al gebruik heeft gemaakt van de geneeskunde om verdeeldheid in de samenleving af te dwingen, en gebruikte symbolen om onderscheid te maken tussen "goede" en "slechte" mensen. De menselijke genetica en de psychiatrie hebben een zeer roemloos verleden in Duitsland.

Precies dit zou Dr. Maaz's centrale motief zijn om er over na te denken. Hij maakt een onderscheid tussen een externe democratie, die door veel mensen intern niet wordt gesteund, en een interne democratie. Ieder mens moet zijn eigen fouten, hypocrisie, zwakheden, minderheden kennen en onder controle houden. Als hij daar niet in slaagt, behoort hij tot de splitsers van een vereniging. Dan moet hij de aandelen die hij niet in zichzelf, in anderen wil waarnemen, projectief bestrijden.

Dat is prima, zolang het maar gebeurt in een liberale democratie. Maar als er een crisis is, zoals voor Corona, door financiële crisis, migratie, etc., dan stort de externe interactie in en worden mensen weer onbeschermd gelaten voor hun onopgeloste interne situatie. Alleen degenen die zich niet haasten, haat zaaien, anderen aan de kaak stellen en belasteren, omdat de ander dan van hun mening afwijkt, zouden dan democratisch zijn.

"Mensen zijn praktisch beroofd van hun belangrijkste compensatie, die al 40 tot 50 jaar werkt, of het werkt niet meer, en nu breekt in feite hun eigen individuele democratische onvermogen door, wat leidt tot een splitsing in de samenleving". Voor hem zou dit de voortzetting zijn onder andere omstandigheden, van het totalitarisme. Hij zou de last hebben om dit mee te maken.

Dr. Wodarg en Dr. Maaz spraken vervolgens over het feit dat de kunst nog steeds een manier had om de mensen duidelijk te maken wat er aan de hand was, en dat men er alleen maar op kon hopen.

Vooruitzichten

In de volgende samenvatting volgt een hoorzitting van mevrouw Daniela Prousa, die een studie publiceerde die het maskerprobleem belichtte, met pionierswerk op het gebied van de psychologie.

Bronnen:

<https://youtu.be/3NgjZBU3DDw>

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om te publiceren.

+++

Foto bron: [OvalMedia](#)

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opinielandikelen en gastbijdragen hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over verdere ondersteuningsmogelijkheden vindt u hier:

<https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

 BitCoin-adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK